

«Δεν είμαι ούτε Έλλην ούτε Ρώσος, είμαι Αγιορείτης»

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Είπε ο Γέρων Σωφρόνιος [νυν όσιος Σωφρόνιος], ο μαθητής του οσίου Σιλουανού: «Δεν είμαι ούτε Έλλην ούτε Ρώσος, είμαι Αγιορείτης».

«Έχω 60 χρόνια που φορώ τα ράσα. Πάντοτε, όταν συναντώ Ορθόδοξο Χριστιανό ή οποιονδήποτε άνθρωπο, βάζω το κεφάλι μου κάτω από τα πόδια του». (Δηλαδή ταπεινώνει τον εαυτό του θεωρώντας ότι είναι κατώτερος από τον οποιονδήποτε).

«Θεολογία είναι το περιεχόμενο των προσευχών μας».

«Κάθε εμπαθής λογισμός συνδέεται με την ύλην και πάντοτε έχει μία μορφή, ένα είδος· αν αυτό το είδος δεν το δέχεται η καρδιά μας, το πάθος σταματά. Αλλά κάποτε στις αρχάς η μάχη πρέπει να είναι σώμα με σώμα».

«Ο γερω-Σιλουανός έλεγε, αλλά ήταν απαθής: Εάν μας ενοχλή λογισμός, εμείς είμαστε ελεύθεροι να αποβάλλουμε τον λογισμόν αυτόν και να έχουμε τον νουν μας σε άλλο πράγμα». Δεν υπήρχε αιχμαλωσία λογισμών στον γερω-Σιλουανό. Ερχόταν λογισμός κακός και αυτός σκεφτόταν άλλο πράγμα. Αυτός το μπορούσε. Ενώ άλλοι είναι σαν δούλοι».

«Το να γίνη κανείς με την συνειδητή κατάσταση πιστός Χριστιανός, αυτό είναι βαθύτερο του παρόντος αιώνος. Εμείς οι Χριστιανοί ευρισκόμεθα σε μεγάλο πόλεμο».

«Οι Πατέρες τον Δ' αιώνας μας άφησαν μερικές προφητείες, ότι δηλαδή στα τελευταία χρόνια η σωτηρία θα είναι συνδεδεμένη με την βαθείαν θλίψιν».

«Πρέπει κανείς να αποφασίση να περάση από τους πειρασμούς, ομοίους προς τους πειρασμούς των πρώτων αιώνων. Όλοι οι μάρτυρες της Αναστάσεως τον Χριστού εσφάγησαν. Ως εκ τούτου πρέπει να είμαστε όλοι έτοιμοι να υπομείνωμε το παν».

«Η μεγαλύτερη καταστροφή στον κόσμο σήμερα γίνεται από την επιστήμη της ψυχολογίας. Διότι η επιστήμη αυτή δεν μπορεί να έχη την βάση της αποκαλύψεως του Θεού· ότι ο άνθρωπος είναι «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού»».

«Να μη ζητούμε να ξεχάσουμε την πραγματικότητα γύρω μας, αλλά σε κάθε περίπτωση να ενεργούμε και να αντιδρούμε με το πνεύμα του Χριστού».

«Οποιοσδήποτε από μας και οποιαδήποτε στιγμή έχουμε απόλυτον ανάγκην να μην απομακρυνθή από μας η χάρις του Χριστού, η χάρις του Αγίου Πνεύματος, που αποκτάται με πόνο. Προσευχόμαστε πρωί, προσευχόμαστε το βράδυ, προσευχόμαστε κάθε στιγμή, οπότε έχουμε την δυνατότητα να πούμε: «Κύριε, μη με ξεχάσης, μην απομακρυνθής· Κύριε, βοήθησόν με»».

Πηγή: diakonima.gr

Απόσπασμα Από Το Βιβλίο «Από Την Ασκητική Και Ησυχαστική Αγιορείτικη Παράδοση», Άγιον Όρος 2011.